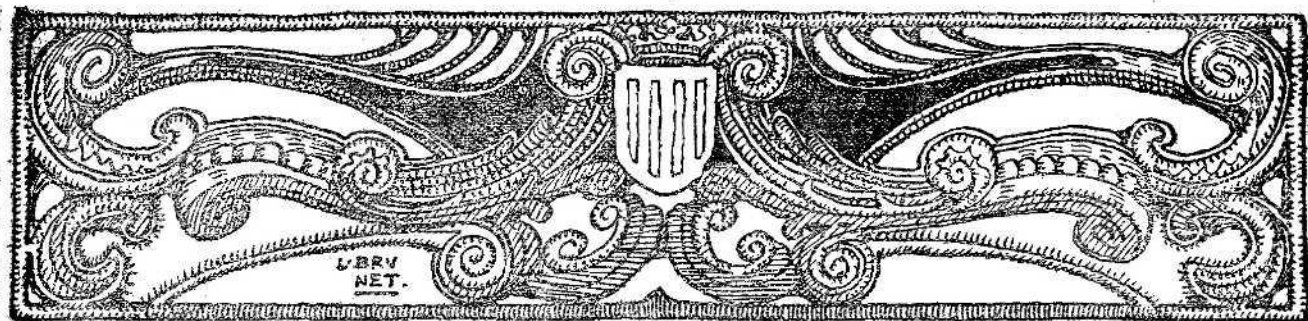

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 5

6 DE MAIG DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2' - ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

REALITAT

DISCUTINT el projecte aranzelari sobre el sucre, el Sr. Bergamin ha tingut una frase que retrata una vegada més l'esperit insòlit de nostres governants.

El sucre, ha dit, no és article de primera necessitat, jo no concebeixo al obrer menjant melmelades i coques ensucrades.

El Sr. Bergamin no concebeix aixó, com no han concebit mai, ni ell, ni cap dels nostres ministres de torn, de que l'obrer siga un ciutadà digne de totes les llibertats, de tots els respectes i de tots els privilegis.

Per ells l'obrer continua siguent aquell infeliç vassall plebeu del segle XVII subjecte a *horca y cuchillo*; per ells l'obrer és encara aquell desdixat subdit del amo d'un poble o d'una província, que a canvi d'un troç de pa i ceba li feia amarar les terres aixutes de Castella amb les suors amargues d'una vida miserable; per ells l'obrer segueix essent aquell ombrívol minaire que enterrat en les fondes entranyes de la terra com un esclau impotent, a cada cop de pic per anar obrint la mina, sentia a dintre seu la mateixa descoratjadora tristesa de que si s'obris la fossa...

Resulta grotesc i tràgic a la vegada, veure que mentre arreu del món s'escampen i brillen a la llum del sol les idees regentadores d'una propera llibertat social, que mentre esclaten amb l'efervescència del més viu entusiasme les doctrines d'un sindicalisme existent; que mentre es sotmouen els fonaments de totes les nacions davant la realitat d'una força colossal que pregoni les més extremades teories comunistes, tinguem a Espanya un ministre que encara cregui que l'obrer no ha d'esperar a res més que al pobre moç de pa de cada dia...

Amb aquesta frase inoportuna i grollera del Sr. Bergamin, podem deixar assentat que a n'els nostres ministres no sols els falta capacitat per a governar sinó que estan mancats de tota percepció de realitat, de tot calor humanitari i fins de tot sentit d'educació.

Amb homes d'aquesta mena i que pensin així, com podem esperar l'efectivitat d'una política social?

El fruit del pecat

(Per haver arribat amb retaç a nostra Redacció el present article, no's pogué publicar en el número passat com convenia.—N. de la R.)

EA s'ha celebrat a la capital d'aquesta Catalunya tan formosa, la festa de la nostra Bandera, bella festa d'amor i llibertat.

Que tota la pàtria catalana s'hi va manifestar radiant de joia; que ni un sol català va deixar-hi d'assistir, tant de Barcelona com forà, puix qui no va poguer personalment hi era d'esperit; que tot Catalunya s'abrandava d'entusiasme; que les gloriuses quatre barres lluien sota'l sol de primavera i's desplegaven al vent arreu de la nostra terra tan rica i plena, on per finestrals i balconades fluctuaven la sang d'aquell Jofre'l Pilós; i que no era possible un fil d'agulla niés dintre'l Palau de la Generalitat: tothom àvid d'emoció i frisos d'esguardar la ensenya beneïda, que'ls catalans d'Amèrica ofrenaven al Govern de Catalunya, no cal'que's digui, que, prou, s'ha dit i repetit en tota la premsa, i encara que no hagués sigut així, quedaria sobre entès per que ja es cosa prou sapiguda, que, tot català, ço que significa amor i llibertat ho dú al mes pregon de llur ànima. Hem d'anar a cercar quelcom que la premsa no ho hagi dit, ja sia per consideració una part, d'ella ja sia per respecte un'altra, o per massa interessada la restant.

Jo qui sempre he sigut catalanista radical (i entenc que catalanista deu dir-se'n i esser-ho tot bon català, ja que la paraula «catalanista» en sí no difineix cap programa polític i si, senzillament, vol dir amor a Catalunya) i que m'és donat respectar sempre a tothom: amics i adversaris, i que lluny de retrocedir del camí emprès com a fervorós soldat de Catalunya, m'ha revivat cada dia més i més en mon cor l'amor a nostra causa, per noble, justa i santa, crec que faig un senyalat favor a la meua terra, fent públic el fruit d'aquells pecats comesos per certs polítics desaprensus i traidors, puix que així, si n'hi ha cap més en porta que pensí correr la mateixa indignitat dels altres, tal volta els afron- ti si tenen vergonya, i en desisteixin.

El cert es, que, a l'hora en que'l poble estava més apinyat al Palau de la Generalitat, fruit d'aquell ambient de catalanitat que arreu es respiraba, i quant més entusiasme es destriava del fons d'aquella munió de cors, i la Badera catalana era treta de la Capella, acabada de beneir pel senyor Bisbe de Barcelona, i duta al Saló de Sant Jordi, sota'ls acords del nostre himne nacional, per a fer-ne entrega al Govern, la multitud qui reverent-ment presenciava tan meravellós acte, en veient passar al Batlle de Barcelona qui presidia la ciutat, entre *cop i bon cop de falç* anava relligant la seva fortitut amb crits de *mori el Marquès! mori el Marquès!* que'l torna-veu s'endúia barrejat amb la harmonia del himne i la sentor dels clavells i roses als peus del Sant Cavaller.

El Sr. Batlle restà pàl·lid, i distrèia aquells crits llensats bo i a frec d'orella, botejant a baixa veu les notes vibrants d'«Els Segadors», que potser per primera vegada sortien dels seus llavis i que constituia el màxim d'esforç, ja que lluny de sentir el que cantava, ha sigut és i serà sempre únicament un senyor de *Marcha Real*. Segurament, que, d'haver pogut borrar d'un cop de ploma totes les greus ofenses que dú inferides a Catalunya, ho hauria fet en aquell moment afrontós, o d'haver-s'hi vist amb coratge ancara hauria tornat a llensar un altre crit d'aquells que li son tan característics. I passà la bandera pel pati dels tarongers i entrà al Saló on s'havia de fer la remesa, i continuà l'entusiasme amb crits i cants.

Mentre estavem esperant que's fes la remesa, a fi de poguer passar a visitar-la, sonà altre crit. Aquest, digué: *Que baile Bertrán y Musitu!* que, donat en castellà i en aquell lloc, resultà escaïen i colossal. Tothom el va apladir i contestar, esguardant si és que's trovava dit senyor entre la multitud. Jo crec que si s'hi hagués trobat entre nosaltres, l'haurien fet ballar, vulgues o no vulgues.

I ja hi som altra vegada: capells a fora, i

Catalunya comtat gran...

Pero un crit aixordador de *Mori en Cambó!* que feu retronir tot l'edifici, apagà aquelles estrofes per a contestà'l amb tots els pulmons. Aquella contestació va ésser unànim. Jo es-

guardaba, embadalit, al gloriós Sant Jordi, a través de la paret i em semblà que somrèia de joia. Fins la puresa de la flor d'aquells tarongers del pati, que, mig trèia el cap bo i avergonyida, semblà que esbadallés tota la seva magestat davant de tanta justícia.

ARTUR J. PALAU XIMENES

Ignorància ! Petulància ! Mala fe !

EN un diguem-ne article publicat en «El Baix Penadés» del número passat, amb el títol «Negligència? Ignorància? Incapacitat» i firmat per un tal Jordi de Valera, es fa certa broma trista, dient que l'Ajuntament d'aquesta vila figura com a deutor de *Cent pessetes, Déu meu!* a la Mancomunitat per l'import d'un trimestre de la subvenció que té signada a la Biblioteca Popular.

Per qui ho pot demostrar palesament estem autoritzats per a dir ben clar i ben alt, que nostre Ajuntament, sempre, sempre que li han sigut presentats el rebut o rebuts de la mentada subvenció, els ha satisfet escrupulosament, per lo tant, resulta que no hi ha deute a pagar, ni broma a fer per trista que siga-

Per a el llegidor, no per En Jordi, direm que tal volta l'ignorància petulant del pseudo-firmant de dit article, ha fet que es referís a un trimestre que va ésser reclamat, essent ja pagat com podria demostrar-se amb la corresponent carta de pago.

No creiem (com és natural) res de lo dit en aquella mena d'article, que el suposem fill d'una fantasia de bugadera i d'un pobre senyor, *Déu meu!* que usant vâries firmes sempre diu lo mateix, amb el propòsit decidit de molestar a persones determinades amb la seva ironia sempre plena de gràcia i... dé santa ignocència.

VAL-ARA

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 2 DE MAIG

Amb la presidència del senyor Alcalde En Josep Grau i assistència dels regidors Srs. Vidal, Guivernau, Ivern, Sanabra, Company i Soler, es dóna començament a la sessió a l'hora acostumada.

Es llegeix l'acta de la sessió anterior que queda aprovada.

Seguidament el Sr. Grau manifesta que havent-se de proveir la vacant de farmacéutic titular, cal anunciar aquesta a fi i efecte de que durant el període de temps legal, puguin presentar els concorrents que aspirin cobrir dita plaça, les oportunes sollicituts.

Esponataniament el Sr. Vidal diu que el motiu de estar sospesa a vacant de farmacéutic titular, és degut a una providència ordenada del Excm. Sr. Governador, qui desestimant la sollicitut que hi havia presentada, ha deixat sense efecte dit nomenament,

El Sr. Guivernau diu que al ensemps que s'anuncia l'existència de dita vacant, deu també comunicar-se aquesta al Col·legi de Farmacéutics Titulars de Madrid.

El Sr. Ivern exposa que també s'hauria de comunicar al Ministeri de Gràcia i Justícia, la necessitat urgent de nomenar notari al Vendrell, car la falta d'un notari en la localitat irroga senyaladíssims perjudicis que lo mateix afecten als industrials i comerciants que a particulars.

El Sr. Soler s'adhereix a les manifestacions del Sr. Ivern, quedant acordat trametre un telegrama al Ministeri de Gràcia i Justícia expresentant aquest sentit.

El Sr. Sanabra fent-se portador d'algunes queixes particulars d'alguns veïns de la Plaça de Pi i Margall, es queixa que existint un acord d'Ajuntament, de que els venedors ambulants de robes, sols poden establir els seus llocs de venda en la mentada plaça, es permeti que aquests assentin les seves parades en la Plaça del Born, ocasionant així un lamentable perjudici als establiments de la Plaça de Pi i Margall i als dels seus entorns que noten l'absència de tot el moviment del mercat.

Els Srs. Soler i Vidal fan ressó de les paraü-

les del Sr. Sanabra extenent-se amb raons molt dignes de consideració.

El Sr. Grau diu que si el fer complir energícamment aquest acord ha d'ésser beneficiós per el veinatge de la Plaça de Pi i Margall. no hi ha dubte que ha de procurar-se el seu compliment, però que fins al present, sembla que els venedors ambulants, cercant sols els centres on hi acut la gent, si s'els obliga a vendre a la Plaça de Pi i Margall, acabaran per deixar de venir al Vendrell i no és just tampoc que privem a tots els vendrellencs de l'ocasió de fer petites compres amb les quals les classes modestes s'hi puguin creure beneficiades. Amb aquesta apreciació proposa que podria precisar-se que els venedors ambulants de roba que venguin a la Plaça Pi i Margall, no se'ls cobri res de drets i els que venguin al Born que se'ls apliqui un impost crescut,

El Sr. Guivernau assenta aquestes manifestacions, i el Sr. Ivern diu que malgrat de trovar molt encertada la proposició del Sr. Grau, la realitat de la qüestió que's discuteix és, que hi ha un acord en vigor que es demana que es compleixi i que no havent-hi cap en contra, no correspon sinó, o que es faci complir el vigent o que es presenti una proposició de revocació,

S'acorda estudiar aquest assumpte que queda sobre la taula i s'aixeca la sessió prop de les deu.

ZADIG

Biblioteca popular

El diumenge passat quedà inaugurat el servei de préstec de la nostra Biblioteca popular baix el següent reglament :

REGLAMENT DEL PRÉSTEC

a) Per ésser admés al préstec és necessari ésser presentat per un membre del Patronat, mitjansant una tarja que es facilitarà en la Biblioteca.

b) Si el candidat és transeunt o no té domicili fixe en la població, per a ésser admés al

préstec se li exigirà, a més de la presentació, una garantia metálica de 5 ptes., la qual li serà retornada al reintegrar els llibres a la Biblioteca.

c) A canvi de la targeta de presentació, rebrà el lector la targeta de préstec, la exhibició de la qual, serà indispensable per a fruir dels beneficis del servei.

d) La targeta de préstec quedarà en poder de la Srta. Bibliotecària a canvi dels llibres que l'interessat s'emporti i li serà retornada al fer-ne la devolució.

e) La targeta de préstec és personal i intransferible. La seva pèrdua s'ha d'avisar tot seguit a la Biblioteca.

f) Cada lector admés a beneficiar-se d'aquest servei podrà endur-se a domicili, durant un terme màxim de vuit dies, prorrogables per altres vuit, un volum de la Biblioteca. Els llibres formats d'un volum de text i un de lámines, es consideraran com un sol volum per a els efectes del préstec.

g) Seran exclosos del préstec :

- a) Les fulles soltes.
- b) Les enciclopèdies, gramàtiques i diccionaris.
- c) Les obres que formin la col·lecció local.
- d) Els llibres per a infants.
- e) Els números corrents de les revistes.
- f) Les obres que a judici de la Directora sigui convenient deixar a la Biblioteca.

h) Al lector que no retorni un llibre el dia fixat, li serà reclamat per escrit, anant a càrrec seu el satisfer l'import del segell. Si així i tot no el retorna, en serà judicialment responsable, demés de perdre el dret de seguir utilitzant la Biblioteca.

i) El lector que sofreixi involuntariament la pèrdua d'un llibre, ve obligat a denunciar-ho tot seguit a la Biblioteca i a satisfer l'import del llibre extraviat.

Formen el Patronat de la Biblioteca els senyors Jaume Palau Badia (President del Patronat), Maria Julivert (Secretària del Patronat), Revnt. Elies Elies (Rector), Josep Grau (Alcalde) Josep Ramon Blanch, Jaume Carner Romeu, Angel Guimerà Jorgé, Salvador Raventós For-

tuny, Pau Casals Defilló, Benvingut Socias Mercadé, Salvador Palau Rabassó, Joan Vidal Salvó, M.ª Agna Guimerá Saló, Ferran Ramon Soler, Francesc Pagés Morató, Francesc Alsina Marqués, Isidre Martorell Gomis,

§

ESTADISTICA DEL MES D'ABRIL

Han vingut a la Biblioteca 1.111 llegidors; d'ells 233 homes, 178 dones i 700 infants. Han consultat 1112 llibres d'infants, 223 obres generals, 26 de filosofia, 21 de religió, 11 de ciències socials i dret, 7 de filologia, 35 de ciències pures, 32 de ciències aplicades, 87 de belles arts, 284 de literatura i 36 de geografia i història, Total 1.874 obres.

Espectacles

...Car la lluna platejava
amb sos raigs l'immensitat...
i el dolç record m'embaumaba
dels espectacles passats.

CASINO CIRCO

Cintes bones al engrós,
de la producció italiana.
Màquina nova «Simplex».
S'estrenà aqueixa setmana
«La deuda de odio», «Las dos
Princesas». Què més? què més?...
La de Fatty i el seu gos
i altres de poc interés.
Després per la nit hi hagué
el nostre aplaudit quartet.
Qui al Cine Circo no va
amb programes com aquest?
Qui no es gasta la pesseta?
Qui és que no pot deixar
de dormir un parell d'horetes?
Per xo obtingué un ple a vessà
i un èxit ben merescut
digne de prosperitat
que pot animar l'empresar
de la nostra societat.

CINE TIVOLI

«Los tres Mosqueteros» que
omplenaban el programa;
i la «Revista Pathé»
que's vé fent cada setmana.
«El hijo del Carnaval»
Una de cómica d'Él.
Rè; un programa colossal
més bonic que'l blau del cel.
Pero es el cas més bonic
que a la tarda per qui en vol
no hi ha entrades; i es ben trist
que hagim d'anà a pendre el sol.

¡ I quin èxit mes crescut
que té aquest saló els dilluns
tota la gent van a muns
per saborejà el vermut.
Escollint tan grans programes
d'un gust tan bó i excelent,
no hi há dubte que la gent
s'en vá al cine sense ganes.

I passant del bell recort
a la nua realitat.
encar la lluna nacraba
amb sos raigs l'immensitat.

TAM

Els alumnes Joan Vidal i Josep Vilanova, de l'Escola que dirigeixen els senyors Montserrat i Esvertit, ens demanen la publicació narrativa de la següent excursió a Vilanova i Geltrú a la que accedim gustosíssims, com a mostra de la simpatia amb que acullim expansions d'aquesta naturalesa que tan diuen en favor dels mestres i que tan profit poden treuren els seus alumnes.

Una excursió a Vilanova i Geltrú

Per fi arribà el dia de realitzar aquesta excursió escolar i el dilluns, una vintena d'alumnes acompanyats de nostres Mestres Srs. Montserrat i Esvertit, sortirem a la sis del dematí a peu per la carretera fins a l'estació de Calafell per a pujar allí en el tren que'ns va portà fins a Vilanova. Allí ens esperaven ja'l Mestre nacio-

nal Sr, Plá, junt amb alguns dels seus deixebles i després d'esmorzar i deixar en una fonda les motxilles ben provistes de vitualles per el dia: ens encaminarem a visitar el Far, i guiats amb molta solitud per el torredà, pujarem aquella fantàstica torre i en el seu cim contemplarem el mecanisme i funcionament del aparell llum i combinació de cristalls que donen de nit aquells destells de lluminosa claretat que'ls mariners apercebeixen a 30 milles de distància.

Al sortir del Far i passant per la platja entre una munió de barques, anàrem al Museu Balaguer i en ell dirigits per el Conserje passàrem unes dues hores admirant pintures, escultures, objectes històrics, monedes de tots els païssos i de totes les èpoques, i tot quan l'afany de no pocs homes célebres a anant depositant-se allí. Citarem d'una manera especial la sala Biblioteca dotada amb 32.000 volums i els departaments que componen el xalet que habitava don Víctor Balaguer plens ells de valioses curiositats i entre ells el dormitori que ocupava aquell insigne patrici en ses estades a Vilanova en el que s'hi conserva encara el llit i demés mobles d'aquella habitació.

Ja eren dos quarts de dotze i encara havíem de visitar l'Escola Industrial on ens esperava el cultíssim fill d'aquesta vila i catedràtic d'ella D. Leopold Crusat qui va acompanyar-nos per aquelles sales de dibuix, de treballs de forja, de fusteria, d'electricitat, de filatures, de teixits, laboratoris, gabinets de física, de mecànica, etc. donant-nos tota mena de detalls i fent-nos fixar l'atenció amb tot quant podia instruir-nos.

Sortírem de l'Escola Industrial i com l'arros ja ens esperava, cap a la fonda a dinar, i després passejarem pel jardí-parc, visitarem la església i a les cinc de la tarda cap a l'estació a esperar el tren per a retornar a nostra vila, arribant aquí a les set de la tarda, després d'haver passat un dia ple d'impressions encantadores que mai més se'ns despintaran.

Per els alumnes excursionistes,

JOAN VIDAL

JOSEP VILANOVA

Vendrell, 3 de Maig de 1922.

Esportives

FUTBOL

A. D. ARBÓS, 2.º equip, 0

F. C. VENDRELL, 2.º equip, 9

Diumenge, un segon equip del Vendrell, va traslladar-se a la veïna vila d'Arbós del Penadés per a jugar un partit de futbol amb un equip de la mentada vila.

El resultat fou una esclatant victòria pel Vendrell sobre son contrincant, marcant-se els tantos un darrera l'altre sens que l'equip local marqués el d'honor.

Els goals foren entrats dos en la primera part i set en la segona pels següents jugadors: Baldris, quatre, Cusota, Mascaró, Robirosa, Barnades i Company, un cada jugador,

Durant el transcurs del partit que fou un constant domini dels visitants sobre tot en la segona part, tingué que suspendres i donar-se per acabat quan faltava un quart d'hora per a acabar-se, a causa d'incident sens greus conseqüències entre Barnades i Guasch, degut a una manera d'entrar d'aquest últim, aprofitem l'ocasió per aconsellar-li que no continui per aquest camí puix sens que els seus contrincants ho desitgin podrien ocasionar-li algun cas de fatals conseqüències.

Arbitrà, Mas, jugador del primer equip del Arbós, alineant-se així els equips:

A. D. Arbós: Alborná, Mestre, Solé P., Garcia, Just, Ferré, Jané, Fusté, Guasch, Guinovart, Solé A.

F. C. Vendrell: Altés, Company, Nin, Grau, Barnades, Martin, Robirosa, Mascaró, Baldris, Cusota, Planas,

§

A. G. ARBÓS, Infantil, 0

JUVENTUS, Infantil, 0

Aquests dos equips infantils no volgueren ésser menys i concertaren també un encontre, en nostra vila, quedant empatats a 0.

A. D. Arbós: Mitjans, Urpí, Vilarroyo, Roig Torres, Miquel, Soler F., Romogosa III, Sans, Soler G., Moyes.

Juventus: Ramon, Argilaga, Fontana, Rosell Escofet, Nin J., Soler, Vilanova, Serra. Guinovart, Nin F.

§

Demà amb el tren de les tres i mitja sortirà nostre equip vers La Granada per jugar un partit de futbol amb el de la mateixa població.

§

DEL MATCH FRANÇA-ESPANYA

De tot cor felicitem, des d'aquesta fulla, als nobles jugadors que defensen els colors nacionals, saberen posar tan enlairat l'honor del esport espanyol, portant una gran victòria sobre bre l'equip francès de 4 a 0.

§

MOTORISME

La secció de motorisme del Club de Sports realitzà els dies 1, 2 i 3 del corrent s'anunciada excursió. En sa visita passaren per Valls, Montblanch i Tárrega, fent nit a Solivella. Al dia següent visitaren Camarassa, fent nit a Balaguer. No satisfets encara visitaren Lleida, retornant a nostra vila per Borjes. Espluga, Montbianch, molt satisfets de dita excursió.

B.

Noves i comentaris

Havent arribat ja a Barcelona procedent de Nova-Iork, el nostre estimat compatrici En Pau Casals, han pueat definitivament fixades les audicions que'n la present temporada de primavera, donarà l'Orquestra Pau Casals baix la batuta del seu mestre fundador.

Els concerts serán sis, repartits de la següent manera: 15, 20 i 26 de Maig i 1, 6 i 12 de Juny, col·laborant en algunes dé dites audicions notables artistes forasters.

■

El diumenge passat al matí tingué lloc al local de la Joventut Nacionalista de Tarragona la primera reunió que com a preparatoria de la Conferència Nacional Catalana, hi ha el propòsit de celebrar a tot Catalunya.

En dit acte hi assistiren nombroses delegacions de periódics i entitats de la província, havent-hi en representació del Comitè Executiu els Srs. Vidal de Llobatera, Gassol, Gich i Vidal Salvó.

Exposada ampliament per aquests senyors la finalitat de l'Assemblea que ha de tindre efecte el dies 4 i 5 del proper Juny, els delegats tarragonins es declararen en pro de la Conferència, prometen el seu esforç per assegurar el millor èxit, esperançant tothom grans beneficis per la causa de Catalunya.

■

Ha quedat legalment constituïda la Societat de professors músics d'aquesta comarca «Unió Musical» establint son estatge en el local del chor «La Lira»; havent sigut elegida la Junta Directiva per el següent ordre:

President, En Joan Ivern; Secretari, N'Evalf Bosch; Tresorer, En Bonaventura Company; Vocals: En Pau Gomis i N'Anton Galofré.

■

La Junta benèfica local Pro-soldats ha cursat i rebut els següents telegrams:

«Jefe compañía expedicionaria 4.ª Comandancia tropas Sanidad Militar.—Melilla.—Ruégole telegrafie estado y paradero soldado Francisco Rull Huc.—Pro-soldados.—Olivé.»

«Olivé.—Pro-soldados.—Vendrell. — Soldado Francisco Rull goza buena salud, presta servicio Hospital Central plaza.—Cotrina.

■

A n'els periódics rebuts en la nostra Redacció dels que donavem compte en el número passat, ens plau afergir-hi «El Consecuente» de Reus i «El Noya» de Sant Sadurn de Noya.

Gustosament deixem establert el canvi.

■

Amb motiu de la celebració de la festa del primer de Maig, entitats obreres d'aquesta vila, el dilluns passat festejaren el jorn de la diada, fent d'ella una veritable festa popular de germanivola afirmació.

A les deu i mitja del matí sortiren del «Sindicat de Treballadors» en nombrosa manifestació ostentant les banderes de llurs entitats i precedides d'una banda, recorregueren els principals carrers de la vila, per dirigir-se al «Centre Industrial» on va celebrar-se un grandíós mitin presidit per el President de dit Sindicat i en el que feren us de la paraula prestigiosos elements de fóra, ressenyant quin és l'esclavatge que te sotmesa a la causa obrera i fent resaltar d'una manera extremadament enèrgica la ruta a seguir per a fer-la triomfadora.

Acabats els parlaments s'acordà enviar al Prèssident de Ministres les següents conclusions:

1.ª Demanem destitució Martinez Anido i Arlegui considerats perill permanent tranquil·litat pública.

2.º Lliberació presos tot Espanya i Fernando Pòo, no subjectes a procediments judicials.

3.º Revisió successos socials forjats per mitjans inhumans contra treballadors honrats.

4.º Ampla amnistia condemnats delictes socials al ampar anormalitat impròpia païssos civilitzats.

Dissabte passat contragueren matrimoni nostre particular amic En Grabiell Rimbau, guarda rural del Ajuntament, amb la agraciada Srta. Dolors Parés.

Desitjem a la novella parella una interminable i completa felicitat.

Dilluns passat festa del primer de Maig, en la nostra veïna vila de Vilafranca del Penadés, contragueren matrimoni, el nostre amic en Antoni Ferrer amb la gentil Sta. Maria Freixedes.

De tot cor desitjem a tan amorosa parella una eterna lluna de mel.

El diumenge últim a la nit en el «Sindicat Unic de Treballadors» d'aquesta vila donà una conferència el conferenciant señor Figueras que desenrotllant el tema «Missió dels organismes obrers en el progrés social» fou molt felicitat.

El diumenge últim estigueu magestuosament exposada en els esplendits aparadors de l'importantíssima i acreditada «Casa Mumbrau» una magnífica sanyera del Cos de Somatent d'aquesta vila.

Pot dir-se en honor del Cos de Somatent, que una ensenya tan preciosa com aquella en ben poques entitats i agrupacions de Catalunya podríem trovar-la, car cal considerar-la indiscutiblement com una veritable joia de gust i de riquesa.

REGISTRE CIVIL

Del dia 27 d'Abril al 4 de Maig

NAIXEMENTS : Cap.

DEFUNCIONS : Magí Vidal Vallés, de 84 anys.

MATRIMONIS : Gabriel Rimbau Cortiada amb Dolors Parés Ferrerons,

Correspondència

J. Corbella, Valfogona. Queda complascut. El primer número el tenim agotat.—S. Esverit. Anirà al número vinent.—J. Roig, Tarragona. En prenem nota.—P. G. i A. M., Barcelona. No ens agraden prou; envieu alguna altra cosa i veurem.—Joan Güell, Sant Jaume dels Domenys. Queda anotat subscriptor.—«Gamarús». Ja sou vos mateix, ja; fins avui ens creíem que'ls boigs no es coneixien la bogeria.—Joan S., Ho mirarem amb calma.—B. Llovera, Pla de Cabra. Anirà al número pròxim.

IMPRENTA CLARET. — GUIMERA, 18. — VILAFRANCA

P. Plana i Mañé

Inspector de «La Catalana»

MAJOR, 10, 1.º

VENDRELL

ASSEGURANCES

sobre

Incendi - Accidents - Robo - Vida

: Bar Sport «Recreativo» :

ANTON MONTSERRAT (FIL)

REPRESENTANT I DIPOSITARI :

ANIS DEL TAUP — OLI AUTOL — NEUMATICS BE R
GOUGNAN — BENZINA I PETROLI AL PER MAJOR

DR. ROBERT, 51

TELÉFON 812

VENDRELL

